

BUTLLETÍ

DEL CERCLE D'ESTUDIS HISTÒRICS I SOCIALS

GUILLEM OLIVER

Núm. 3 - Setembre 1989

Butlletí Trimestral
del Cercle
d'Estudis Històrics
i Socials "Guillem
Oliver" del Camp
de Tarragona

Any I - Núm. 3
setembre 1989

Edició:
CEHS "Guillem Oliver"

**Redacció i
Administració:**
Rambla Vella, 30, Apartat
de Correus 244. 43080
Tarragona

Consell de Redacció:
Maria Bonet, Maria Ramon
Cubells, Andreu Dasca,
Esteve Masalles, Joan
Masalles, Maria Jesús
Muiños, Jordi Piqué i
Jordi Rovira.

Fotografies: Ignasi Salat

Tirada: 200 exemplars

Impressió: Impremta
Catalunya c/ Ferrers, 1
Tarragona.

D.L.T-1.228-89

Els articles publicats
expressen només
l'opinió dels seus autors.

El gravat de la
portada ha estat extret de
l'obra de J. TAYLOR
"Voyage Pittoresque en
Espagne, en Portugal et
sur la Côte d'Afrique, de
Tanger a Tétouan." Vol. II
planches. Paris 1832.

CAFÈ POETES

Carrer Sant Llorenç, 15 • Telèfon 23 50 25 • 43003 TARRAGONA

FOTO VIVA

CARTA DEL CONSELL DE REDACCIÓ

En les últimes dècades Tarragona ha patit els efectes d'una industrialització tardana, en la qual han participat poques iniciatives autòctones, que s'ha vist abocada a l'especialització industrial i de serveis (petroquímica i turisme). El comerç, com a activitat terciària, se n'ha beneficiat en aprofitar l'increment de consum o en actuar de motor, com és el cas del Port. En tot el procés el nucli dirigent tarragoní, des de diverses opcions polítiques, ha jugat el paper que li corresponia en el disseny econòmic de la ciutat.

La petroquímica i el turisme, activitats teòricament poc agermanades, s'han trobat unides a Tarragona i han mostrat com poden arribar a incidir en l'entorn natural i en la manera de configurar la ciutat. Ambdues han aprofitat la magnífica sortida al mar, el règim de vents, el clima i la xarxa de comunicacions. Mentre la indústria arribava fins a nuclis interiors del Camp, coincidia amb el turisme al llarg de la costa. Però l'entesa ha estat possible gràcies a l'acord i a la síntesi dels interessos dels nuclis socials capdavanters en les diverses activitats. A tall d'hipòtesi, ben plausible al nostre entendre, plantejem que aquesta entesa no hauria estat possible si hi hagués hagut un model de creixement equilibrat. És a dir, sense la urbanització massiva i indiscriminada de la costa no podria donar-se la convivència amb el sector industrial que tenim. El desig d'una ràpida industrialització, sense preveure'n per exemple els costos socials futurs, seria una garantia per al desenvolupament de negocis immobiliaris i de la mena de turisme actual. En definitiva, el model de creixement tindria molta similitud amb els processos de "creixement perifèric" o "desenvolupament tercermundista" en els quals el desequilibri i la dependència són els eixos fonamentals.

Ens trobem davant un sector turístic que ha esdevingut rendible en massificar la seva oferta, deixant així sentir els seus efectes en l'urbanisme, l'entorn i la qualitat de la demanda. Per altra banda, l'especialització petroquímica, fonamentada en plantes que ocupen molt de sòl i intenses en capital, ha barrat el pas a la diversificació industrial, per no parlar dels greus problemes en la qualitat de vida de tota la població que ha obligat a fortes inversions públiques per intentar pal·liar-los. Però no tot ha estat negatiu; el comerç s'ha vist beneficiat i una porció de la població ha incrementat el seu poder adquisitiu.

Ara que s'ha recuperat el vell llenguatge del "creixement pel creixement" cal retrobar el sentit de la realitat: els nostres recursos naturals són limitats i l'equilibri és precari. Caldria concretar, doncs, en què consisteix la "promoció econòmica". Davant la indefinició, cal començar a pensar en un model que posi l'èmfasi en la diversificació d'activitats, l'equilibri amb l'entorn i la limitació dels privilegis i les falses necessitats. Caldrà combatre qui ens ofereix un model actualitzat del vell creixement desequilibrat sota un discurs de modernor, incapaç en el fons d'allunyar-se de paràmetres tercermundistes. Sabem que el model que hem assenyalat, li falten encara moltes voluntats i que no vindran de qui pensa únicament en termes de rendibilitat electoral. Amb audàcia i imaginació potser serà possible en un futur més o menys proper.

Sumari

El regnat de Carles III
i la cultura i historiografia
tarragonina (i II) 4.

Guillem Oliver
i Tarragona 6.

L'Hemeroteca de Caixa
Tarragona 9.

Activitats del Cercle 10

